

band

Pingel - 0:07

MdR, Jazzgeschiedenis 595, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 15, solisten en verschillende formaties deel 16, tenorsaxofonisten. Alvin Gilbert Cohn -Al Cohn- werd geboren in NYC op 24 november 1925, overleed in Stroudsburg, Pennsylvania, 15 februari 1988. In 1948 verving hij Herbie Stewart als tenorsaxofonist bij de Four Brothers Band van Woody Herman en werd daardoor teamgenoot van Stan Getz en Zoot Sims. Cohn was een maand jonger dan Sims, begon wat later dan die met tenor, maar had van heel jong af piano en klarinet gestudeerd. Net als Sims ging hij in '43 echt het vak in -bij Joe Marsala- maar schreef toen ook al arrangementen. Voor de big bands van Georgie Auld en Boyd Raeburn. Hij en Zoot Sims konden het bij de Herman Band goed met elkaar vinden, speelden ^{na 49} veel samen, maakten nogal wat platen. Van 1957 tot een eind in de jaren '80 hadden ze samen een Kwintet. 24 januari 1956 maakten ze voor Victor in NYC een LP met ~~3~~ drie minutenstukjes, als ^{of} de LP niet bestond, en twee van net even 4 . Voor een 30 cm. 78-toeren vrees ik. Op één dag werd een septet en een sextet-session gedaan, uit de eerste koos ik drie stukken, de tweede hoort u compleet. Al Cohn, uit de Lester Young-school, en bij de Four Brothers beïnvloed door Stan Getz, lijkt kwa stijl veel op Sims, ^{maar} u herkent hem makkelijk aan zijn gevoilleerder geluid - alsof hij via een hele dikke vitrage te horen is. Dick Sherman-trompet, duidelijk idolaat van Miles Davis en Birth of the Cool, Dave McKenna-piano, Milt Hinton-bas, Osie Johnson-drums. Van Milty Gold is "Sandy's swing".

Al Cohn-Zoot Sims: Sandy's swing (Milty Gold)
1/laatst - 3:22 - RCA PM 42302

"Sandy's swing". Nu van Ernie Wilkins "Moment's notice".

Al Cohn - Zoot Sims: Moment's notice (Ernie Wilkins)
1/4 - 3:18 - idem

"Moment's notice". En deze werd door Al Cohn zelf geschreven:
"My blues".

Al Cohn - Zoot Sims: My blues (Al Cohn)
1/5 - 3:13 - idem

"My blues" - het Al Cohn-Zoot Sims Septet voor Victor in NYC, 24 januari 1956, met Dick Sherman-trompet, de beide leiders-tenorsaxofoon, Dave McKenna-piano, Milt Hinton-bas, Osie Johnson-drums. Diezelfde dag werden ■ nog vier stukken gedaan door een sextet met alleen de tenoren en nu Hank Jones als pianist. Het eerste is van Zoot Sims: "Tenor for two please, Jack".

Al Cohn - Zoot Sims Sextet: Tenor for two please, Jack (Z.Sims)
2/laatst - 4:24 - idem

"Tenor for two please, Jack", een van de twee iets langere stukjes uit de session. Nu van George Gershwin "Somebody loves me".

Al Cohn - Zoot Sims: Somebody loves me (Gershwin)
2/1 - 2:50 - idem

"Somebody loves me". No. 3 was ook weer wat langer, het toen erg populaire Brooks Bowman-thema "East of the sun".

Al Cohn-Zoot Sims: East of the sun (Brooks Bowman)
2/voorlaatst - 4:17 - idem

"East of the sun". Tenslotte Al Cohn's "From A to Z".

Al Cohn-Zoot Sims: From A to Z (Al Cohn)
2/4 - 2:56 - idem

"From A to Z", voor Victor in NYC, 24 januari 1956.

Al Cohn en Zoot Sims-tenorsaxofoon, Hank Jones-piano, Milt Hinton-bas, Osie Johnson-drums. Volgende keer deze twee tenoren met nog twee collegas op de LP 'Tenor Conclave': Hank Mobley en John Coltrane. Dit was Jazzgeschiedenis 595, Mdr.

NA- 22 48 47

28:51

0 0 0 0 0

Mont. 01.06.92